

[Ole Bjørn Kraft.]

til kun at følge en bestemt linie og nå et bestemt resultat, uanset hvilken virkning dette vil have for ens eget lands selvstændighed og frihed. Det er det, der er det afgørende. Og den tanke, at man ved at forfægte en bestemt udenrigspolitik skulle gøre sig til åndelig baggrund — eller hvad det nu var for et søgt udtryk, det ærede medlem brugte — for en femtekolonnevirksomhed, er jo ganske urimelig, og det har i realiteten intet at gøre med de spørgsmål, som vi her behandler.

Naturligvis kunne det ikke undgås, at det ærede medlem kom med bemærkninger om min stilling til fascismen. Det har jo været gentaget indtil kedsommelighed i „Land og Folk“ gennem uendelig lange tider. Det er aldeles ligegyldigt, hvad det ærede medlem siger på dette område, det vil nemlig ikke på nogen måde være muligt for det ærede medlem at påvise, at jeg f. eks. i den bog, jeg har skrevet om dette emne, eller på anden måde har indtaget en stilling, der var i modstrid med demokratiets opfattelse, eller har gjort mig til talsmand for, at Danmark skulle forlade folkestyrets og demokratiets vej og f. eks. gå over til det fascistiske diktators form. Det har jeg aldrig gjort, men jeg har fundet det nyttigt, og finder det stadig nyttigt, at der bliver givet den danske offentlighed en redegørelse for, hvorledes den fascistiske bevægelse har udviklet sig. Det var da aldeles urimeligt, at en bevægelse, der havde en sådan betydning i den europæiske udvikling, 10 år efter sin start overhovedet ikke var blevet beskrevet i Danmark. Det kan man jo nu benytte på den måde, det ærede medlem gjorde det, men der er ingen som helst baggrund for det. Når jeg har vist interesse for en bestemt side af det fascistiske system, nemlig den korporative stat, har jeg gjort det, fordi jeg fandt, at der var momenter i den, som kunne anvendes og indarbejdes i et demokratisk styre, og enhver kan forstå, at når der f. eks. i forfatningskommissionens betænkning af 1939 blev indføjet en bemærkning derom, der også var underskrevet af det tidligere ærede medlem, nu afdøde Christmas Møller, er der intet i påstanden om, at der heri skulle ligge et angreb på demokratiet.

Hvad jeg på det bestemteste må tilbagevise som en uanstændighed, er det forsøg, det ærede medlem hr. Mogens Fog gjorde på at smæde den konservative ungdomsbewægelse ved at henvise til, at nogle folk, der tidligere havde været medlemmer, under besættelsen havde sluttet sig til nazismen. Det kan vi ikke have noget ansvar for. Det ærede medlem burde dog i det mindste, samtidig med at han fremsatte disse udtalelser, der skulle kaste et mørkt skær over den konservative ungdomsbewægelse, have nævnt den indsats, som denne ungdomsbewægelse gjorde under besættelsen. Den konservative ungdomsbewægelser arbejde i frihedskampen er hævet over enhver kritik; og der er tilstrækkeligt mange af denne ungdomsbewægelser medlemmer, der bragte det højeste offer gennem den indsats, de dengang gjorde, til, at det under ingen omstændigheder kan tillades, at denne sag inddrages i debatten på den måde, det ærede medlem gjorde det.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om selve min ordførertale og om, hvad der var formålet med forslaget. Jeg vil gerne sige i tilknytning til, hvad det ærede medlem herom bemærkede, at det må erindres, at formålet bl. a. er at hindre, at der kan foretages angreb på statsforfatningen for at opnå magten ved andre midler end de demokratiske. Det er det springende punkt. Det er meget afgørende også for vurderingen af, hvorledes den ærede ordførers parti ser på dette spørgsmål. Det er ganske klart, at det må være et af formålene med den lovgivning, som her skal gennemføres, at få forankret frihedsrettighederne, at få forankret demokratiet, så det ikke kan blive underløbet, ikke kan blive undergravet, ikke kan blive fejlet til side ved andre midler end dem, forfatningen hjemler, nemlig de frie valg, den frie stemmeafgivning og respekten for det flertal, som et frit valg sætter ind i rigsdagen, og som alene kan være afgørende for de beslutninger, der træffes. Det er et meget afgørende punkt. Det er et af de punkter, hvorpå ens demokratiske samvittighed skal prøves. Vi har jo set, hvordan man i andre lande har tilsidesat disse synspunkter og foretaget handlinger mod dem, handlinger, som jeg indtil dette øjeblik ikke har hørt det ærede medlem tage afstand fra.